

אסף חפץ: פסילת שופטים

אב: עקרונות הדמוקרטיה

הבחירות אינן סמכות לפסול רשימה, אלא מסיבות טכניות בלבד. לחלופין טענו, כי גם אם יש לוועדה סמכות כזו, הרי שמצעה של הרשימה המתקרמת לשלום איננו מסכן את שלום המדינה ואת הדמוקרטיה. הם טענו כי נציגיה הבולטים של הרשימה הם אנשים ששירתו בתפקידי ביטחון רמים בעבר ואין בהם כל סכנה למדינה. גם עורך-הדין של הרב כהנא, מאיר שכטר, טען לחוסר סמכות של הוועדה וציין כי רשימת כך היא רשימה יהודית טהורה, הנשענת על עקרונות התורה ואיננה מסכנת את מדינת-ישראל.

בית-המשפט העליון החליט לבטל את החלטת ועדת-הבחירות המרכזית, והתיר לשתי הרשימות לרוץ לכנסת. בית-המשפט העליון הבטיח לתת את נימוקיו במועד מאוחר יותר, אך עד היום הם טרם ניתנו. שתי הרשימות הצליחו להכניס את מועמדיהן לכנסת ה-11.

אלול: המחתרת היהודית

נעצרו הנאשמים, היה הניסיון לחבל באוטובוסים ערביים במיורח ירושלים. הפיגוע נמנע ברגע האחרון, כאשר נעצרו הנאשמים.

חמישה מישפטים הסתיימו בעיקות טיעון. נועם ירון נידון לשנה וחצי מאסר. גלעד פלאי נידון לעשר שנות מאסר. יהודה כהן נידון לשנה וחצי מאסר בפועל ועוד שנתיים מאסר על תנאי. יוסף צוריה נידון לשלוש שנים מאסר בפועל ועוד שלוש שנים מאסר על תנאי, ומישפטו של אבינועם כתר-אלילי, שגם הוא עשה עסקת-טיעון, טרם הסתיים.

על-פי בקשת הסניגורים, הופרד מישפטם של חמשת הנאשמים ברצח במכללה בחרון ממישפטם של היתר. כיום מתקיים מישפטם של 15 הנאשמים הנותרים, והם כופרים בכל האשמות נגדם.

כבר מראשיתו עורר מישפט זה בעיות צדדיות. הנאשמים הוכנסו לבית-מעצר מיוחד והיו טענות כי התנאים במקום מעצרים טובים בהרבה מאלה של עצירים רגילים. לעומת זאת,

נעצרי המחתרת בדרך למישפט: המטרה - להרוג ערבים

למותם של שלושה תלמידים ולפציעתם של אחרים. כל חברי האירגון תוכננו, ל פי כתבי-האישום, לפגוע במיסגרים שעל הרחיבת. לשם כך הכינו נשק וחומרי חבלה והכינו תוכנית מדוייקת. המעשה האחרון של המחתרת, אשר בגללו

של המישטרה, על עבירת מישמעת פעוטה לכאורה, הוא נאשם בכך ששוחח בטלפון עם עיתונאים, ואישר כי למישטרה היה מידע על פרשת כנופית ליפא. שנה תמימה לפני שנעשה בו שימוש.

מפקדי המישטרה ראו בחומרה רבה את ההדלפה הזו והמפכ"ל עצמו, אריה איכנן, הורה לצוות לקציני מישטרה גבוהים כדי לברר מי מהם הדליף את המידע לעיתונות.

שיחותיו המוקלטות של אסף חפץ הוגשו לבית-הדין המישמעי. למרות התנגדותו הנמרצת של הסניגור דן כהן, שאף פנה לבג"ץ בעניין זה.

המישפט נמשך זמן רב וזכה לשיא בפסילת שופטים, אחרי שהסניגור ביקש כמה וכמה פעמים לפסול שופטים מסיבות שונות. השעייתו של חפץ מהמישטרה לא בוטלה, למרות שהסניגור פנה לבג"ץ.

ועדת-הבחירות המרכזית לכנסת ה-11 החליטה לפסול שתי רשימות, את הרשימה המתקרמת לשלום בראשותו של עורך-הדין מוחמד מיעארי, ואת רשימת כך. בראשותו של הרב מאיר כהנא.

היתה זו פעם ראשונה מזה כעשרים שנה, שוועדת-הבחירות ניצלה את סמכותה והחליטה שאין לאשר רשימות בגלל מצען והסכנה שהן מעוררות למדינה. התקדים שעליו הסתמכה הוועדה היה תקדים אל-ארד, שבו נפסלה רשימה ערבית לכנסת, ובית-המשפט העליון אישר אז את הפסילה.

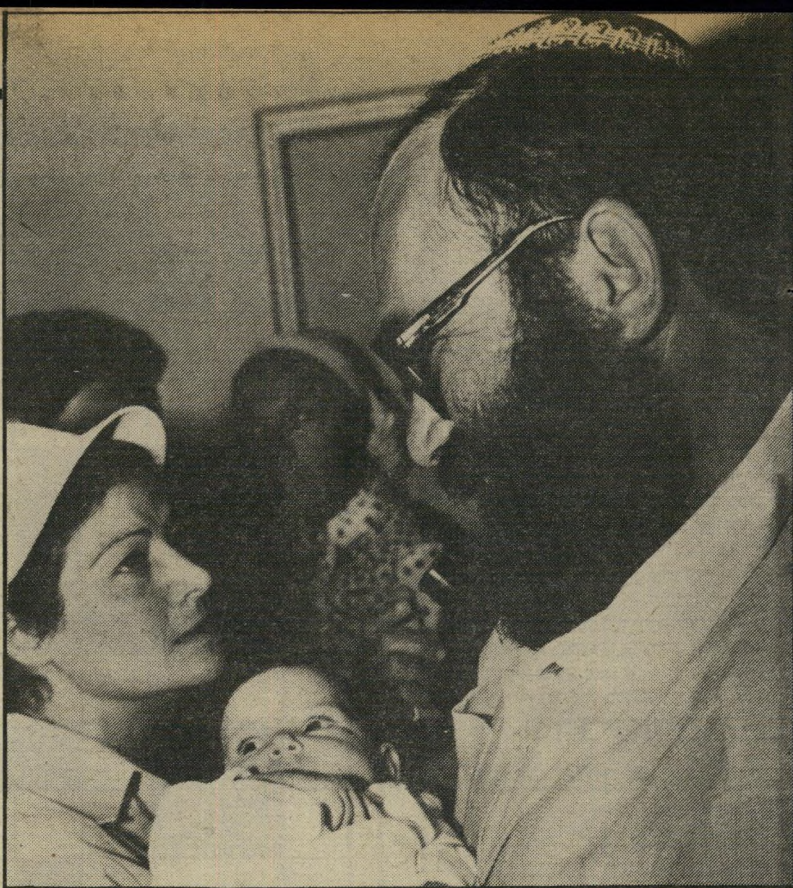
מאחר שהנושא הוא מאושיית הדמוקרטיה פנו שתי הרשימות לבג"ץ, כדי לברוק את החלטת ועדת-הבחירות המרכזית. בהרכב מיוחד של חמישה שופטים, בראשות נשיא בית-המשפט העליון, מאיר שגגר, נידונה הבעיה.

עורכי-הדין של הרשימה המתקרמת, אמנון זיכרונני ואביגדור פלדמן, טענו כי לוועדת-

5 צעירים, הרחוקים מעולם הפשע, עומדים לדין בפני בית-המשפט המחוזי בירושלים במספר רב של עבירות המורות ביותר. כל העבירות בוצעו על רקע אידיאולוגי וגרמו נזק בל ישוער ליחסים בין יהודים וערבים בישראל ובעולם, ולתמיכה של מדינת-ישראל. כתבי-האישום מגלה כי בשנים 1978 עד 1981 התארגנו 11 מהנאשמים באירגון טרוריסטי שמטרתו להרוג ערבים. הם צירפו לאירגונם את יתר הנאשמים והצטיידו בחומרי חבלה ונפץ. במסגרת אירגון זה פעלו הקושרים עד למעצרים בחודשים אפריל-מאי 1984.

בשנת 1980 תוכננו חלק מהנאשמים לפגוע בראשי הוועדה להכוננה לאומית. לשם כך מילכדו את מכוניותיהם של ראשי הערים בגדה וגרמו לפציעתם של כרים חלאף וכסאם שקעה. כמו כן נפצע החבלן סולימן חירבאווי.

ביולי 1983, בעיקבות רציחתו של תלמיד ישיבה בחרון, החליטו חלק מהנאשמים לנקום את מותו. הם היסוו את פניהם בכופיות וערכו טבח במכללה האיסלאמית בחרון. כך גרמו

יוסף הרנוי, בתו ואשתו: התקף אפילפטי ואובדן-זיכרון

חנק אותה והשליך את גופתה כמיזבלה. למחרת חזר האליווה לכלא עצבני ושרוט. אולם רק אחרי שיצא לטיול במיסגרת בית-הסוהר ונמלט, החלו חוקרים את הפרשה.

בחקירה התגלה כי במעיל שלבש האליווה בעת חופשתו, נמצאו גרגרים בעלי הרכב כימי מיוחד, הנמצאים אך ורק ליד המיזבלה שבה נמצאה הגופה. גרגרים אלה הם פסולת של תעשייה צבאית מסויימת, הפועלת אך ורק במפעל הקיים בסביבה זו. גם שרידי ורע שנמצאו על הגופה ועל המעיל החשירו את האליווה.

בבית-המשפט הכחיש האליווה כל קשר לפשע וטען כי מלבישים עליו תיק ומתנכלים לו. למרות התנגדות סניגורו, עורך-הדין ישעיהו לויט, נעצר האליווה בתיק זה עד תום ההליכים. מישפטו יחל בקרוב בפני השופטים שולמית ולנשטיין, יעקב קדמי ועדנה שצקי.

שלמה חאליווה: גרגרי פסולת

סיון: רציחות בחיפה

קורבן דני כץ: גופה במערה

להשתולל. אחר-כך עצרו את המכונית, היכו את דני בקרשים, הפשיטו אותו ועשו בו מעשה סדום. את הגופה הסתירו במערה בגליל. מחומר הראיות שהוגש עד כה לא ברור אם שני הפושעים בוצעו על רקע מיני, או על רקע חבלני, או כשילוב של שני המניעים הללו. על כל פנים, זהו סוג חדש של פשיעה, המזעזע ומפחיד בהשלכותיו הגזעניות והפיליות.

פנה ברמון (20) נעלמה יום אחרי תחילת מלחמת לבנון, בחודש יוני 1982. דני כץ (13) נעלם בדצמבר 1983. גופותיהם של השניים נתגלו זמן מה אחרי העלמם. שני הקורבנות היו תושבי חיפה ונעלמו ליד בתיהם בלי להשאיר עיקבות.

המישטרה חקרה וחיפשה, ולבסוף פיענחה את שני המיקרים גם יחד. הנאשמים הם ערבים ובדרווים המתגוררים בכסיבות חיפה ובסכני. חלק מהם עבדו בסופרמרקט בשכונת דניה.

התובעת, לילי בורישנסקי, האשימה את מוחמד סאלח סכיה, כמאל לביה, עאטף איבראהים סביחי ואחמד מוזיר כוזלי, בכך שחטפו את דפנה כרמון בעת שהלכה בלילה ברחוב שקט, אספו אותה במכוניתם, אנסו אותה, וכדי למנוע את זיהויים רצחו אותה והשליכו את גופתה ביער באזור הכרמל.

שניים מהנאשמים הללו, עאטף איבראהים סובחי ואחמד מוזיר כוזלי נאשמים גם ברצח דני כץ. יחד איתם נאשמים ברצח זה שלושה צעירים ובספים, סמיר ג'נאמה, פתא ג'נאמה ועלי ג'נאם. מישפטם של חמישה נאשמים אלה החל בסוף השנה כאשר העד הראשון, מאיר אלון, סיפר על הוראותיהם של שניים מן הנאשמים בפניו בכלא. לדבריו סיפרו לו השניים כי חטפו את הילד שעמד ליד הצומת והיכו אותו כדי שיפסיק

תמוז: צרות במישטרה

הורשע בעבירות שונות, ביניהן קבלת שוחד מיני מפרוצות המרות הטבות לחבריהן שישבו במעצר. שוטרים אחרים נידונו והורשעו על תקיפות של אזרחים ועצירים ועל התעללות בקוקסינלים בבית-המעצר. אולם המיקרה שגרר אחריו סיקור עיתונאי נרחב היה מישפטו של אסף חפץ, ראש היחידה המרכזית. חפץ עומד לדין בבית-הדין המישמעי

שהו קורה במישטרת ישראל. כמה וכמה מישפטים שנערכו בבתי-המשפט השנה העירו על כך, מפקד שלמה שליט, קצין ביחידה המרכזית, הורשע על-ידי השופט דויד ולך בגניבה מעובו של זקן שנרצח, ואשר שליט היה ממונה על חקירת הרצח. שליט נידון לחמש שנות מאסר וערעורו תלוי ועומד. רפי רימי, קצין בבית-המעצר באברכביר,